

N:o 84.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående inköp af beskickningshus i Paris; gifven Stockholms slott den 31 mars 1900.

Med åberopande af bifogade utdrag af protokoll öfver utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t i nåder föreslå Riksdagen medgifva,

att till inköp för svenska statens räkning af beskickningshus i Paris må få användas:

<i>dels</i> af Sveriges andel i konsulskassans behållning.....	kronor	250,000
<i>dels</i> af de från kronans egendom i Konstantinopel in-		
flutna, i Sveriges riksbank deponerade hyresmedlen	»	60,000
<i>dels</i> ock af statsverkets disponibla medel, att af stats-		
kontoret förskjutas, ett belopp af	»	200,000

tillhopa kronor 510,000,

under vilkor, att ränta efter 3 procent och amortering å det utaf statskontoret förskjutna belopp kronor 200,000, äfvensom de årliga kostnaderna för husets underhåll, onera m. m., i den mån förenämnda utgifter icke betäckas genom afdrag å ministerlönen i Paris, till belopp af kronor 7,200 (fr. 10,000) om året, bestridas af öfverskottet å hyrorerna från kronans egendom i Konstantinopel.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Alfr. Lagerheim.

Protokoll öfver utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 mars 1900.

Närvarande:

hans excellens herr statsministern *Boström*,
 hans excellens herr ministern för utrikes ärendena *Lagerheim*,
 statsråden: *Wikblad*,
 Annerstedt,
 herr *von Krusenstjerna*,
 grefve *Wachtmeister*,
 Claëson,
 Dyrssen,
 Crusebjörn,
 Restadius,
 Odelberg.

1:o.

*Angående
 inköp af
 beskicknings-
 hus i Paris.*

Hans excellens herr ministern för utrikesärendena anförde i underdånighet:

För att kunna vara lätt tillgänglig för det stora antal landsmän, som årligen besöker Paris och i skilda ärenden anlitar Eders Kongl. Maj:ts dervarande beskicknings biträde, måste dess lokal vara belägen så, att afståndet ej blir allt för tidsödande vare sig för landsmännen vid deras besök å beskickningen eller för beskickningspersonalen vid de många tjänstebesök, dess medlemmar hafva att aflägga i ministerierna och öfriga franska embetsverk. Detta för alla länders beskickningar gemensamma kraf har ock i Paris sammanfört dem så godt som samtliga till ett område, beläget omkring Champs Elysées och Place de la Concorde.

Eders Kongl. Maj:ts beskickning har därför ock hittills, åtminstone allt sedan 1800-talets början, varit förlagd inom detta område, men på grund af stegrade hyror vid beskickningens, till följd af det dittills under många årtionden förhyrda husets expropriation och nedrivande, år 1863 skedda förflyttning kunde icke undgås, att beskickningskansliet blef skildt från ministerns bostad. Sedan dåvarande ministern 1869 förvärfvat eget hus, förenades emellertid lokalerna å nyo under samma tak för halftannat tiotal af år.

På 1880-talet framkallade det höga priset å våningar en återgång till det anmärkta förhållandet, och kanslilokalen förlades till en mindre i närheten af ministerbostaden belägen gata. Men äfven med denna anordning, som icke allenast gaf anledning till anmärkningar från besökandes sida, utan ock för beskickningsärendenas skötande medförde olägenheter, måste den dåvarande ministern såväl som hans närmaste efterträdare vidkännas en utgift för hushyra, som uppgick till 13,000, 13,500 och 14,000 francs, kansliet inberäknadt.

När sedermera vid den nuvarande embetsinnehafvarens tillträde fråga om fortsatt förhyrande af samma lägenheter förekom, begärdes ett pris af 16,125 francs (11,610 kronor), hvilket skulle hafva tagit i anspråk öfver en femtedel af ministerns faktiska löneförmåner. Bostaden skulle icke dess mindre hafva varit otillräcklig på grund af den nuvarande ministerns i jemförelse med företrädarens något talrikare familj. Endast kanslilokalen, för hvilken 1,125 francs betalades, behölls därför, och ministern har måst tills vidare skaffa sig bostad i ett från kanslilokalen temligen långt aflägsset kvarter.

Ett fortsatt särskiljande af kanslilokalen från ministerns bostad är emellertid i så hög grad olämpligt, att fråga uppstått, huruvida icke, trots de ekonomiska skäl, som tala deremot, ministern i Paris borde åläggas att förskaffa sig en sådan bostad, att kansliet kan förläggas till samma hus, som ministern bebor. Denna omständighet är af så mycket större vikt, som det ställer sig något tvifvelaktigt, huruvida den beskickningarne enligt folkrätten tillkommande exterritorialitet kan krävas för olika lokaler, belägna utan samband med hvarandra.

Under de förhållanden, för hvilka jag nu redogjort, har det helt naturligt kommit på tal, huruvida det icke vore möjligt att förvärfva ett eget hus för beskickningens räkning. De efterforskningar, som i sådant afseende gjorts af den nuvarande ministern, hafva ledt till det resultat, att för närvarande ett hus, beläget inom den förut nämnda, jemförelsevis centrala delen af Paris, i utmärkt skick och i alla afseenden särdeles lämpligt för det afsedda ändamålet, med tillräckligt utrymme såväl för ministern och hans familj som för kansli och derjemte bostad för en attaché, står till buds för ett pris, som

enligt utlåtande af såväl svensk som fransk arkitekt måste betecknas såsom efter nuvarande prisförhållanden billigt.

Enkefriherrinnan Gustaf Adelsvärd, född Pourtalès, och hennes med-arfvingar efter aflidna Grefvinnan Pourtalès, född Hagerman, hafva nemligen erbjudit sig att mot ett pris af 630,000 frcs (kr. 453,600) till bostad för Eders Kongl. Maj:ts beskickning afstå den dem gemensamt tillhöriga fastigheten n:o 58 vid avenue Marceau i hörnet af sagda gata och rue Bassano.

Af planritningar med beskrifning öfver byggnaden äfvensom af utlåtanden, som afgifvits af svenske arkitekten Lilljekvist och franske arkitekten Cousin, framgår, att byggnaden innehåller i fyra våningar något öfver ett tjugotal större och mindre, väl konditionerade rum och lägenheter, samt att desamma äro för det afsedda ändamålet synnerligen passande, sedan en del lätt utförbara ändringsarbeten och några reparationer blifvit vidtagna.

Till inköpspriset	frcs 630,000
skulle komma dels kostnader för sjelfva köpet, utgörande enligt den af beskickningen meddelade upplysning omkring 9 procent af köpeskillingen, således	frcs 56,700
dels ock kostnaderna för nyssnämnda ändringar och reparationer, hvilka enligt de båda nämnde arkitekternas utlåtanden torde böra beräknas till	» 20,000 » 76,700

Hela kostnaden för husköpet skulle alltså uppgå till frcs 706,700 eller — efter parikurs 1 fr. = 72 öre — kr. 508,824, men torde böra anslås till i rundt tal *kr.* 510,000.

Med afseende å frågan, huru denna summa lämpligast skulle kunna anskaffas, anser jag mig böra för Eders Kongl. Maj:t anmäla, att jag till en början under hand förfrågat mig hos Eders Kongl. Maj:ts norske rådgifvare, huruvida antagas kunde, att Norge vore villigt deltaga i kostnaden efter den proportion, i hvilken norska statskassan i öfrigt deltagar i kabinett-kassans utgifter, men efter att derigenom hafva vunnit visshet om, att det icke vore utsigt att för närvarande erhålla Norges medverkan till frågans lösning, som dock efter min förmening är af stor vikt och svårligen, om ens öfver hufvud någonsin, kan åstadkommas på ett lika förmånligt sätt, derest det nu erhållna gynsamma anbudet lemnas obegagnadt, kan jag icke draga i betänkande att tillstyrka, att erforderligt belopp för inköp af ett beskickningshus i Paris åstadkommes af uteslutande svenska statsmedel. Häremot torde så mycket mindre kunna föreligga någon väsentlig betänklighet, som ett liknande förhållande redan existerar i Konstantinopel, och det nu ifrågasatta husköpet, derest mitt förslag skulle vinna Eders Kongl. Maj:ts och Riks-

dagens bifall, skulle komma att stå i ett nära samband med svenska kronans egendom i Konstantinopel.

De svenska statsmedel, som utan vidare stå till förfogande, utgöras i främsta rummet af Sveriges andel i konsulskassans besparingar, hvilken vid 1899 års utgång uppgick till kr. 395,273: 06.

Häriifrån måste emellertid dragas dels redan disponerade kr. 73,000: —
dels å utländsk ort utestående » 59,418: 34 » 132,418: 34.

Behållning kr. 262,854: 72.

Af detta belopp lära utan olägenhet kunna för ifrågavarande ändamål användas kr. 250,000.

Vidare torde kunna användas en del af de från kronans egendom i Konstantinopel influtna, jemlikt Eders Kongl. Maj:ts beslut den 22 juni 1892 i Sveriges riksbank deponerade hyresmedel, hvilka den 31 december 1899 utgjorde kr. 67,089: 49.

Häraf kunna för ändamålet användas kr. 60,000.

Hvad återstoden beträffar, kr. 200,000, har jag gjort mig förvissad om, att från statskontorets sida hinder icke föreligger att förskjuta beloppet, som emellertid torde böra förräntas med 3 procent och amorteras i den mån disponibelt öfverskott å hyresmedlen från Konstantinopel sådant medgifver.

Vid räntefotens bestämmande har medverkat hänsyn dertill, att egendomar med det läge, som ifrågavarande hus har i Paris, småningom stiga betydligt i värde, så att inom slutet af den sannolika amorteringstiden egendomen med säkerhet skulle vid en eventuel försäljning betinga ett vida högre pris än inköpspriset med tillägg af köpekostnader.

Hvad derefter de årliga utgifterna beträffar, ställer sig en beräkning öfver dem som följer:

3 procent å kr. 200,000	kr. 6,000,
onera och underhåll, deruti inbegripet försäkring, vatten, belysning och uppvärmning, samt oförutsedda utgifter frcs 5,000...	» 3,600
	Summa kr. 9,600

Till betäckande häraf påräknas

dels ett årligt afdrag å ministerlönen, hvilket jag efter öfverläggning med nuvarande innehafvaren af befattningen föreslår att upptaga till frcs 10,000 eller.....	kr. 7,200,
dels af öfverskottet å hyrorna från kronans egendom i Konstantinopel	» 2,400
	Summa kr. 9,600

Hvad slutligen amorteringen af det af statskontoret förskjutna beloppet angår, finnes ytterligare öfverskott å nyssnämnda hyror att tillgå, hvilket efter senaste 3 årens medeltal kan anslås till kr. 5,000 per år. En annuitet af 11,000 kr. (nyssnämnda kr. 5,000 + räntebeloppet kr. 6,000) skulle medgifva en amorteringstid af endast 26 år.

På grund af det anförda får jag i underdånighet hemställa, det Eders Kongl. Maj:t ville besluta att i nådig proposition till Riksdagen äska dess medgifvande, att

till inköp för svenska statens räkning af beskickningshus i Paris må få användas:

<i>dels</i> af Sveriges andel i konsulskassans behållning	kr. 250,000,
<i>dels</i> af de från kronans egendom i Konstantinopel in-	
flutna, i Sveriges riksbank deponerade hyresmedlen	» 60,000
<i>dels</i> och af statsverkets disponibla medel, att af stats-	
kontoret förskjutas, ett belopp af	» 200,000,

tillhopa kr. 510,000,

under vilkor, att ränta efter 3 procent och amortering å det utaf statskontoret förskjutna belopp, kronor 200,000, äfvensom de årliga kostnaderna för husets underhåll, onera m. m., i den mån förenämnda utgifter icke betäckas genom afdrag å ministerlönen i Paris, till belopp af kronor 7,200 (frcs 10,000) om året, bestridas af öfverskottet å hyrorna från kronans egendom i Konstantinopel.

Uppå statsrådets underdåniga tillstyrkande behagade Hans Maj:t Konungen med bifall till herr ministrernas hemställan förordna, att nådig proposition till Riksdagen skulle aflåtas af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

C. H. Strömfelt.